

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Αθήνα, 11 Δεκεμβρίου 2017

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Συνέντευξη της Υπουργού Διοικητικής Ανασυγκρότησης, Όλγας Γεροβασίλη, στον δημοσιογράφο Κωνσταντίνο Μαγνή για την εφημερίδα «Πελοπόννησος»

Σας βλέπαμε αυστηρή με τους αντιπάλους σας από τη θέση του κυβερνητικού εκπροσώπου. Στην Πάτρα είδαμε μια Όλγα Γεροβασίλη ευαίσθητη, πολυεπίπεδη, γελαστή. Σας ενέπνευσε το περιβάλλον των συντοπιτών σας ή σας «ανασυγκρότησε» η νέα σας κυβερνητική θέση;

Όλγα Γεροβασίλη: Όσοι βρισκόμαστε σε θέσεις πολιτικής ευθύνης οφείλουμε μεταξύ πολλών άλλων να είμαστε αυθεντικοί. Η πολιτική αντίληψη και πρακτική που θέλει τους πολιτικούς να αλλάζουν προσωπικότητα και χαρακτήρα αναλόγως της θέσης που κατέχουν είναι μακριά από μένα και από τον φυσικό πολιτικό μου χώρο, αυτόν της Αριστεράς. Και για να το πω ορθότερα, δεν «κατέχουμε» θέσεις με τη στενή έννοια, μιλάμε για θέσεις ευθύνης από τις οποίες υπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον, άρα με αυτό το κριτήριο δεν νοούνται μεταπτώσεις.

Οπωσδήποτε, διαφορετικές θέσεις ευθύνης ενεργοποιούν διαφορετικά αντανακλαστικά στο ακροατήριο. Κι αυτό μάλλον είναι που αντιλαμβάνεστε ως «διαφορά». Στην Πάτρα, λοιπόν, δεν είδατε κάτι διαφορετικό από τον άνθρωπο που αντικρίζουν καθημερινά οι συνεργάτες μου στο Υπουργείο, οι φορείς, οι καθημερινοί άνθρωποι της εκλογικής μου περιφέρειας, αλλά και όλοι οι πολίτες με τους οποίους συνομιλώ. Δεν σας κρύβω, βεβαίως, ότι είναι πάντα ιδιαίτερη χαρά μου να βρίσκομαι ανάμεσα στους συντοπίτες μου στους οποίους και λογοδοτώ.

Σας ρωτήσαμε «στο πόδι» τι θα αλλάξει το Υπουργείο μέσα στο 2018. «Πολλά» μας απαντήσατε. Πείτε μας περισσότερα γι' αυτό.

Όλγα Γεροβασίλη: Όλο το προηγούμενο διάστημα είχαμε περιγράψει τα βήματα για την ανασυγκρότηση της Δημόσιας Διοίκησης, επιταχύναμε και ολοκληρώσαμε τις απαραίτητες νομοθετικές πρωτοβουλίες για την υλοποίηση του σχεδίου μας, αντιμετωπίζοντας παράλληλα με τον πιο ενδεδειγμένο τρόπο άλυτα ως σήμερα προβλήματα και χρόνιες

παθογένειες, αλλά και εξαντλώντας τα αυστηρά δημοσιονομικά περιθώρια που τίθενται εκ των πραγμάτων.

Σε κάθε περίπτωση δείξαμε –και εξακολουθούμε να δείχνουμε– πολιτική βούληση και αντοχή. Τον περασμένο Αύγουστο παρουσιάσαμε μαζί με τον Πρωθυπουργό την «Εθνική Στρατηγική για τη Διοικητική Μεταρρύθμιση 2017-2019», όπου καταγράφονται λεπτομερώς οι άξονες και οι δράσεις των τελευταίων δυόμισι ετών αναφορικά με τη μεταρρύθμιση του δημόσιου τομέα, με χρονικό ορίζοντα το 2020.

Η υλοποίηση σημαντικών μεταρρυθμίσεων έχει ήδη ξεκινήσει. Σας θυμίζω το νέο σύστημα στοχοθεσίας και αξιολόγησης, την επιλογή διοικητικών Γενικών Γραμματέων και Γενικών Διευθυντών των Υπουργείων, τα νέα ψηφιακά οργανογράμματα και το Ενιαίο Σύστημα Κινητικότητας που εξορθολογίζει το καθεστώς των μετακινήσεων στον δημόσιο τομέα. Αυτές είναι μεταρρυθμίσεις που αλλάζουν τον εσωτερικό τρόπο λειτουργίας του Δημοσίου συνολικά και συνιστούν πραγματική τομή για τα διοικητικά πράγματα της χώρας. Γιατί, ενισχύουν τη διαφάνεια και διασφαλίζουν την αποκομματικοποίηση του κράτους, καταργώντας τις πελατειακές λογικές στην πράξη κι όχι στα λόγια, όπως συνηθιζόταν από τις προηγούμενες κυβερνήσεις.

Το ίδιο σημαντικές είναι και οι μεταρρυθμίσεις που σχετίζονται με τη μετάβαση στο ψηφιακό Δημόσιο, μεταρρυθμίσεις που έχουν ήδη δρομολογηθεί. Σύντομα θα δούμε τα πρώτα αποτελέσματα εκεί που πραγματικά πονά η Δημόσια Διοίκηση, στον περιορισμό δηλαδή της γραφειοκρατίας και τη βελτίωση των σχέσεων των πολιτών με τους δημόσιους λειτουργούς.

Πολλά θα αλλάξουν, λοιπόν, μέσα στο 2018, γιατί πολλά έχουν γίνει από την πρώτη στιγμή που αναλάβαμε το 2015 αθόρυβα, με οργάνωση και σχέδιο. Η αρχή έχει γίνει, ο διοικητικός μηχανισμός αντιδρά θετικά στην ενσωμάτωση αυτής της νέας διοικητικής κουλτούρας και όσο περνά ο καιρός η Εθνική Στρατηγική θα καθίσταται αυτονόητη πραγματικότητα σε όλες τις βαθμίδες της Διοίκησης.

Πόσο εφικτή είναι η διοικητική ανασυγκρότηση σε μια χώρα της οποίας οι δομές και η πολιτική κουλτούρα μάλλον με τον αναχρονισμό βολεύονται;

Όλγα Γεροβασίλη: Όπως προείπα, στόχος μας σήμερα δεν είναι να εκσυγχρονίσουμε επιδερμικά το κράτος, να το αλλάξουμε χωρίς να αγγίξουμε τον πυρήνα της λογικής με την οποία είχε στηθεί, όπως επιχειρήθηκε προ εικοσαετίας με τα γνωστά αποτελέσματα. Γι' αυτόν τον λόγο, σχεδιάζουμε και υλοποιούμε ένα ολιστικό μεταρρυθμιστικό σχέδιο. Ήταν συνειδητή πολιτική επιλογή μας να μην ακολουθήσουμε τον δρόμο των αποσπασματικών παρεμβάσεων, που ενδεχομένως να έδιναν πιο γρήγορα αλλά σίγουρα ασταθή αποτελέσματα. Γιατί, οι αποσπασματικές παρεμβάσεις σε πλήρη σύμπνοια με τον συντηχιακό κατακερματισμό ήταν και ο λόγος που τελικά το Δημόσιο δεν άλλαξε ουσιαστικά και εκ βάθρων, ήταν ο λόγος που πιάστηκε απροετίμαστο με το ξέσπασμα της κρίσης.

Θέλω εδώ να τονίσω ότι στα πρώτα χρόνια των μνημονίων οι ελληνικές κυβερνήσεις έκαναν το ολέθριο λάθος να μειώσουν το κόστος του Δημοσίου με οριζόντιες περικοπές,

χωρίς να έχουν προηγηθεί οι απαραίτητες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που διασφαλίζουν ότι η εξοικονόμηση πόρων πιάνει τόπο. Αντιθέτως, για εμάς οι διαρθρωτικές παρεμβάσεις πρέπει να προηγούνται των δημοσιονομικών κι αυτό εφαρμόζουμε.

Όλα αυτά, με απλά λόγια, σημαίνουν ότι έχουμε στραμμένη την προσοχή μας στο μέλλον. Κάθε βήμα που κάνουμε ως κυβέρνηση αποτελεί τη βάση για το επόμενο, δεν πηγαίνουμε ένα βήμα μπρος και δύο πίσω. Ασφαλώς, οι ρυθμοί της εποχής μας, οι τεχνολογικές εξελίξεις, είναι καταγιγιστικές. Και με τα κενά του παρελθόντος που έχουμε να αναπληρώσουμε εύλογα θα αναρωτηθεί κανείς μήπως οι εξελίξεις μας ξεπεράσουν. Σας διαβεβαιώνω ότι οι μεταρρυθμίσεις που επιχειρούμε αίρουν εκ των πραγμάτων αυτήν την αγωνία. Γιατί, από τη διαλειτουργικότητα των συστημάτων πληροφορικής μέχρι τα ψηφιακά οργανογράμματα, θεσμοθετούμε ένα οριζόντιο πλαίσιο λειτουργίας, που επιτρέπει την περαιτέρω αναβάθμιση των δράσεων στη βάση μελλοντικών απαιτήσεων. Στήνουμε το Δημόσιο που θα ανταποκριθεί στην επόμενη μέρα της δίκαιης ανάπτυξης, όχι το Δημόσιο που διαχειρίζεται την εσωτερική υποτίμηση και την κρίση.

Πολλοί λένε ότι στη ουσία η Διοίκηση ήταν εκείνη που μας χρεοκόπησε. Σε κάποιους συντρόφους σας μπορεί να μην αρέσει αυτή η εκτίμηση. Πόσο άστοχη είναι;

Όλγα Γεροβασίλη: Νομίζω ότι έχει ξεκαθαρίσει πλέον τι συνέβη το 2010 και τα χρόνια που ακολούθησαν, ποιος χρεοκόπησε, ποιος «σώθηκε» και γιατί.

Τα πρώτα χρόνια των μνημονίων χαρακτηρίστηκαν από τις νεοφιλεύθερες εμμονές των κυβερνήσεων, για τις οποίες κανείς μπορεί με ασφάλεια να πει σήμερα ότι αποτελούν ένα πλήρες ανθολόγιο εθνικών αστοχιών. Αρκεί να θυμηθεί κανείς τον κοινωνικό αυτοματισμό και τις αυταρχικές πρακτικές του πρόσφατου παρελθόντος για να συσχετίσει πρόσωπα με πράξεις.

Η Δημόσια Διοίκηση έχει το δικό της μερίδιο ευθύνης για την κατάσταση της οικονομίας, αλλά ο επιμερισμός των ευθυνών δεν μπορεί να γίνεται με προαποφασισμένες ετυμηγορίες, όπως, φερειπείν, έγινε με προαποφασισμένα ποσοστά η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων επί υπουργίας του κ. Μητσοτάκη. Δεν μπορεί κάθε συζήτηση όπου αναζητούνται οι ευθύνες του Δημοσίου να καταλήγει στο προκάτ συμπέρασμα ότι το Δημόσιο ήταν ο μοναδικός υπεύθυνος.

Και θα έλεγα, τελικά, έχοντας κατά νου τα σκάνδαλα που αποκαλύπτονται το ένα μετά το άλλο ότι δεν ήταν το Δημόσιο που χρεοκόπησε τη χώρα αλλά η άλωσή του από τη διαπλοκή. Κι εδώ οι ευθύνες έχουν σαφές πολιτικό και ιδεολογικό πρόσημο.

Ακριβώς γι' αυτόν το λόγο ήταν που το Δημόσιο έγινε ο αποδιοπομπαίος τράγος για τις αστοχίες, παραλείψεις αλλά και τις ηθελημένες πολιτικές όσων υποτίθεται ότι θα το μεταρρυθμίζαν. Και που, όταν οι δήθεν «μεταρρυθμιστές» είδαν τα πάντα να καταρρέουν, το έβγαλαν νοκάουτ, προκειμένου να παραδώσουν ό,τι μπορούσαν στα διαχρονικά συμφέροντα που διαχρονικά εποφθαλμιούσαν κρίσιμες λειτουργίες του.

Αν υπάρχει κάτι ενδιαφέρον στο ζήτημα που θέτετε είναι γιατί αυτοί που καταγγέλλουν σήμερα το Δημόσιο για τα πάντα, δεν έχουν βγει ακόμη να αναλάβουν την πολιτική ευθύνη για τα έργα και τις ημέρες τους.

Σε τι συνίσταται ακριβώς η πολυσυζητημένη «αξιολόγηση» που προωθείται στο δημόσιο; Γιατί μείζον μέρος του κόσμου του δημοσίου τομέα την αντιμετωπίζει με καχυποψία και φόβο;

Όλγα Γεροβασίλη: Αυτό έρχεται σε συνέχεια της προηγούμενης απάντησης. Οι άνθρωποι της Διοίκησης –άνθρωποι, ας μην ξεχνάμε διορισμένοι με διαγωνισμούς ΑΣΕΠ και στην πλειοψηφία τους υψηλών τυπικών προσόντων– ήρθαν αντιμέτωποι με τις ιδεολογικές εμμονές των συγκυβερνήσεων ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αλλά και την απελπισμένη προσπάθεια των τελευταίων να αποκρύψουν ευθύνες δεκαετιών.

Ήρθαν αντιμέτωποι με εν γένει αυταρχικές πολιτικές, που, ειδικά στην περίπτωση της Δημόσιας Διοίκησης, εκδηλώθηκαν με τιμωρητικό τρόπο. Με εκείνη τη λογική πραγματοποιήθηκε τότε και η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία ουσιαστικά σήμανε καμπανάκι απολύσεων.

Αυτό δημιούργησε καχυποψία, που δεν είναι εύκολο να αρθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Είναι, επομένως, κατανοητός ο όποιος φόβος. Δυστυχώς, πίσω απ' αυτόν, μερικές συνδικαλιστικές ηγεσίες προσπαθούν σήμερα να κάνουν μικροπολιτική, εις βάρος τελικά των ίδιων των υπαλλήλων.

Από την πλευρά μας διασφαλίσαμε την αξιοκρατία του νέου συστήματος αξιολόγησης και τονίσαμε προς πάσα κατεύθυνση ότι αυτό συνιστά ένα εργαλείο βελτίωσης των υπαλλήλων αλλά και των δομών, ένα σημείο αναφοράς για τη νέα κουλτούρα διοίκησης που έχει ανάγκη το Δημόσιο και οι άνθρωποί του. Τα μηνύματα που πήραμε από τη διαδικασία της αξιολόγησης είναι αισιόδοξα και μας επιτρέπουν να συνεχίσουμε στον ίδιο δρόμο.

Διαβάζουμε ότι η Ανασυγκρότηση περιλαμβάνει και ευνοϊκά μέτρα για ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Όπως;

Όλγα Γεροβασίλη: Η διοικητική ανασυγκρότηση συνιστά μια ολιστική στρατηγική για την αλλαγή του κράτους. Στο ένα σκέλος της που αφορά στο προσωπικό της Διοίκησης έχουμε νομοθετήσει πολιτικές διευκόλυνσης συγκεκριμένων ομάδων εργαζομένων. Για παράδειγμα θα σας αναφέρω τη χορήγηση αδειών σε γονείς ΑΜΕΑ και παιδιών με ειδικά προβλήματα. Πολλές φορές παραγνωρίζεται η σημασία τέτοιων παρεμβάσεων, αλλά για τους ανθρώπους τους οποίους αφορά η στήριξη είναι μεγάλη, ενώ αναδεικνύει το κοινωνικό πρόσωπο της Δημόσιας Διοίκησης.

Παρόμοιο μέτρο είναι η διάταξη με την οποία εισήχθη ποσόστωση 15% στις προσλήψεις αορίστου χρόνου στο Δημόσιο για ΑΜΕΑ και μέλη των οικογενειών τους. Κι αυτό είναι ένα μέτρο που δεν απευθύνεται μόνο τους δημοσίου υπαλλήλους.

Στο άλλο σκέλος της στρατηγικής μας, που αφορά στις σχέσεις των πολιτών με το Δημόσιο, ενισχύουμε πολιτικές απλούστευσης των διαδικασιών, σχεδιάζουμε την αναβάθμιση των ΚΕΠ και προωθούμε με ταχείς ρυθμούς ψηφιακές καινοτομίες που πρώτα και κύρια, όπως αντιλαμβάνεστε, διευκολύνουν τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες.

Τι πραγματικά «αριστερό» θα μπορέσει να πετύχει η κυβέρνηση Τσίπρα;

Όλγα Γεροβασίλη: Η κυβέρνηση έχει σαφείς ιδεολογικές αναφορές. Το πολιτικό πρόγραμμα της κυβέρνησης είναι προσανατολισμένο σε αυτές. Εξαντλούμε κάθε περιθώριο που έχουμε, προκειμένου να εφαρμόσουμε το πρόγραμμα αυτό, και διεκδικούμε διαρκώς νέο χώρο για κοινωνική πολιτική, όπως δείξαμε στις διαπραγματεύσεις μας με τους θεσμούς. Τελευταίο χαρακτηριστικό παράδειγμα, η εξαίρεση των Πυροσβεστών Πενταετούς Θητείας από τον κανόνα προσλήψεων-αποχωρήσεων και η άρση μιας διαχρονικής αδικίας με την υπό δρομολόγηση ένταξή τους στο μόνιμο προσωπικό του Πυροσβεστικού Σώματος.

Στην συζήτηση που κάθε φορά γίνεται για το αν η κυβέρνηση είναι αριστερή, σκοπίμως υποτιμάται το κοινωνικό αποτύπωμα του κυβερνητικού μας έργου. Και την ίδια στιγμή είναι το αποτύπωμα αυτό που προκαλεί σφοδρές αντιδράσεις στους ιδεολογικούς μας αντιπάλους. Τη μία κατηγορούμαστε ως δεξιοί που ομνύουν στο σύστημα και την άλλη ως αριστεροί που καταστρέφουν τα ιερά και τα όσια.

Δεν μιλώ, όμως, εδώ μόνο για τις προθέσεις μας. Η ελεύθερη πρόσβαση στα νοσοκομεία, η στήριξη των ανέργων, η αφαίρεση βαρών από τους πιο αδύναμους, η επέκταση της κοινωνικής πρόνοιας, τα ολοήμερα σχολεία είναι αριστερές πολιτικές που υλοποιούνται. Ενδεχομένως να μην ενσωματώνουν το σύνολο των αναγκών στον βαθμό που θα θέλαμε. Αλλά, δίνουν μια σαφή κατεύθυνση, αποκαθιστούν το κοινωνικό κράτος και το ενισχύουν απέναντι σε όσους απεργάζονται την κατεδάφισή του. Ώστε στο εγγύς μέλλον, όταν θα έχουμε βγει από την επιτροπεία, οι πολιτικές αυτές και ό,τι έχουμε με κόπο κατοχυρώσει να αποτελέσουν τη βάση για ένα ευρύτερο και συμπαγέστερο αριστερό πρόγραμμα.

Και ξέρετε, το γεγονός ότι βάζουμε ισχυρές βάσεις από την αρχή αποτελεί εχέγγυο στο μέλλον για αναπτυξιακές πολιτικές με προτεραιότητα τις συλλογικές ανάγκες έναντι του ατομικού συμφέροντος. Σε καμία δε περίπτωση δεν είδαμε να εφαρμόζονται αυτές οι πολιτικές από τους προκατόχους μας. Αλλά, δεν θα μείνω σε αυτό το επιχείρημα. Γιατί, στο τέλος το νόημα της κυβερνητικής μας παρουσίας δεν είναι μόνο η σύγκριση με το παρελθόν, αλλά κυρίως η προβολή στο μέλλον. Γιατί, σημασία σήμερα έχει να συνειδητοποιήσουμε ότι ο μεγάλος στόχος της εξόδου από τα μνημόνια πραγματοποιείται και, πλέον, το μεγάλο στοίχημα είναι η επόμενη μέρα. Εκεί είναι που θα κριθεί και η ιδεολογική μας συνέπεια και η πολιτική μας ικανότητα.

Η ανασύνταξη της κεντροαριστεράς ανταγωνίζεται τον ΣΥΡΙΖΑ ή τουλάχιστον αυτό επιθυμεί. Ήδη σας κατηγορεί ότι εσείς είστε πλέον οι φορείς της παλιάς νοοτροπίας. Υποθέτω ότι κι εσείς κάτι τους καταλογίζεται. Τι σας συμφέρει περισσότερο; Ο ανταγωνισμός ή η αναζήτηση περιθωρίων συνεργασίας;

Όλγα Γεροβασίλη: Το ζήτημα δεν είναι τι συμφέρει εμάς περισσότερο αλλά τι συμφέρει περισσότερο το κοινωνικά στρώματα που εκπροσωπούμε. Η λεγόμενη ανασύνταξη της κεντροαριστεράς δεν φαίνεται να ενσωματώνει την κριτική και αυτοκριτική για το τι συνέβη στην Ελλάδα, αλλά και την Ευρώπη, τα τελευταία χρόνια.

Τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα επέλεξαν στρατηγικά τη συνεργασία σε νεοφιλελεύθερα σχήματα εδώ και τουλάχιστον δύο δεκαετίες. Τα εργατικά και μικροαστικά στρώματα που αποτέλεσαν κάποτε την εκλογική βάση της Σοσιαλδημοκρατίας, και τα οποία τα τελευταία

χρόνια μετατοπίζονται σε πιο ριζοσπαστική, αριστερή κατεύθυνση, δεν απογοητεύτηκαν απλώς από τη δεξιά στροφή των κομμάτων αυτών. Εγκαταλείφθηκαν. Και, ιδίως δε με το ξέσπασμα της κρίσης που απλώθηκε σε όλη την Ευρώπη, εγκαταλείφθηκαν στη μοίρα τους.

Αν ο νέος φορέας της κεντροαριστεράς δεν μπορεί να παραδεχτεί τις συνέπειες ενός ιστορικού λάθους, όπως το παραπάνω, αλλά αντ' αυτού εξακολουθεί να δικαιολογεί τη μετάλλαξή του, δεν νομίζω ότι από την πλευρά μας μπορούμε να κάνουμε κάτι. Βλέπουμε με ενδιαφέρον τις όποιες συζητήσεις μπορούν ενδεχομένως να άρουν αυτό το υπαρξιακό αδιέξοδο και συνεχίζουμε στο δρόμο που έχουμε χαράξει. Εμείς δεν εγκαταλείπουμε.

Να κλείσουμε με κάτι περιφερειακό. Ηπειρώτισσα εσείς, Αχαιοί εμείς. Η Ιόνια θα γεφυρώσει πολιτισμικά τον δυτικό άξονα, ώστε να αποκτηθεί μια ενιαία ταυτότητα;

Όλγα Γεροβασίλη: Η Ιόνια Οδός είναι ένα μεγάλο έργο με προεκτάσεις που ξεπερνούν τη στενά χωροταξική διάστασή του, καθώς διαμορφώνουν μια ευρύτερη τοπολογία για την ανάπτυξη της τοπικής οικονομίας, του πολιτισμού και εν γένει των παραγωγικών και δημιουργικών δυνάμεων στην Ήπειρο και τη Δυτική Ελλάδα.

Αντιλαμβάνομαι την ενιαία ταυτότητα για την οποία κάνετε λόγο περισσότερο ως ένα συνεκτικό και ομοιογενές πλαίσιο αναφοράς για όλες εκείνες δράσεις που δυνητικά επιτρέπει η ύπαρξη ενός τέτοιου οδικού άξονα.

Γιατί, το ζητούμενο είναι η γεωγραφική ενοποίηση του οδικού δικτύου και η ελάττωση των αποστάσεων να ανοίξει προοπτικές για τις περιφέρειές μας, να αναδείξει τις πολλές και διαφορετικές πρωτοβουλίες που είμαι σίγουρη ότι οι συμπολίτες μας θέλουν αλλά έως σήμερα δεν μπορούσαν να πάρουν. Αυτό σημαίνει ανοίγουμε δρόμους.